

Αδελφοί Τζίνου, Κωνσταντίνος και Δημήτριος

Ο Κώστας

Ο Κώστας γεννήθηκε το δεύτερο ήμισυ της 18^{ης} εκατονταετηρίδας, αλλά ποιο ακριβώς έτος γεννήθηκε και πότε αποδήμησε από τη Σιάτιστα δεν είμαστε σε θέση να προσδιορίσομε, γιατί μας λείπουν τα απαραίτητα γι' αυτό στοιχεία. Το μόνο που η παράδοση μας έχει διασώσει είναι ότι μεταξύ των συντρόφων του Ρήγα φέρεται και ο Κ. Τζίνος, που στάλθηκε στη Δυτική Μακεδονία ως απόστολος των σχεδίων του Ρήγα και διανομέυς των επαναστατικών προκηρύξεων Εκείνου. Ο Τζίνος ήρθε στη Σιάτιστα ως προπαγανδιστής του Ρήγα, επισκέφτηκε τη Σέλιτσα <Εράτυρα>, τη Βλάτση <Βλάστη>, την Κλεισούρα και άλλες κοινότητες της Δυτικής Μακεδονίας, απάγγελλε το Θούριο, παρακινώντας τους κατοίκους να τοιμάζονται για την εξέγερση, και, προσαρμόζοντας αυτόν σε κάθε κοινότητα, τον έψαλλε τροποποιημένο, ως εξής:

*Ντουντούμηδες φαρδιά φορούν
χωρίς πιλιάφι δεν μπορούν
και σεις, βρε παλικάρια,
που' στε σαν τα λιοντάρια
οπού στη φωτιά ορμούν
και στο αίμα κολυμβούν
της Σιάτιστας γεράκια
αηδόνια του Βλατσιού
της Σέλιτσας τρυγόνια
ζωστήτε μ' έναν νου.*

<Δεν πρόκειται για προσαρμογή του γνωστού μας Θούριου, είναι στίχοι από το δεύτερο επαναστατικό άσμα του Ρήγα «Ύμνος πατριωτικός της Ελλάδος και όλης της Γραικίας προς ξαναπόκτησιν της αυτών Ελευθερίας», που συμπεριλαμβανόταν στο Στρατιωτικό Εγκόλπιο, βλέπε Λ.Ι.Βρανούση, Ο «Πατριωτικός ύμνος» του Ρήγα και η ελληνική «Καρμανιόλα». Είναι μόνο η παράδοση, η οποία προφανώς διέσωσε και τους στίχους του «Πατριωτικού Ύμνου», τους προσαρμοσμένους στα δεδομένα της περιοχής μας, τους οποίους, ίσως για πρώτη φορά, κάνει γνωστούς η κατάθεση του Φ.Ζ.>

Δημήτριος Τζίνος (ταγματάρχης)

Ο Δημήτριος Τζίνος ήταν αδελφός του Κώστα Τζίνου, γεννήθηκε στη Σιάτιστα της Δ. Μακεδονίας στα 1799. Αφού άκουσε τα εγκύκλια μαθήματα στα σχολεία της πατρίδος του, οι γονείς ... τον έστειλαν στη Βιέννη, όπου άκουσεν ανώτερα μαθήματα. Ο Δημήτριος στην αρχή της Επανάστασης του 1821 πιάσθηκε από τους Τούρκους και ρίφτηκε (ρίχτηκε) στις φυλακές. Άμα λευθερώθηκε, ήρθε στη Σιάτιστα, όταν είχε έρθει εκεί και ο Ν. Κασομούλης, ο οποίος μας αναγράφει < τα σχετικά> στα **Ενθυμήματά** του <Α΄, σελ. 139> .

<Πήρε μέρος και διακρίθηκε σε πολλές μάχες του αγώνα του 1821, πολλές αναφορές κάνει στα Απομνημονεύματά του ο Ν. Κασομούλης. Μετά την απελευθέρωση υπηρέτησε σε καίριες θέσεις της Χωροφυλακής. Τα δημοσιεύματα των εφημερίδων της εποχής είναι χαρακτηριστικά της προσωπικότητας και δράσης του.>

Η «**Αθηνά**», 2 Μαρτίου 1860 :

«Και έτερον ιερόν λείψανον του αγώνος, ο καθ' άπασαν την Ελλάδα γνωστός δια τα στρατιωτικά αισθήματά του Δημ<ήτριος> Τζήνος, <δεν υπάρχει πλέον εις την ζωήν...Επέπρωτο να αφήση τα οστά αυτού, <απερχόμενος εις τον Κύριον, ο στρατιώτης της Επαναστάσεως Τζήνος εις την Τριπολιτσάν, εις τον τόπον εις ον άλλοτε> συνεπολέμησε μετά των Ηρώων εκείνων υπέρ της ελευθερώσεως της Πατρίδος...«Γαίαν έχοις ελαφράν τέκνον της ηρωικής Ελλην<ικής> Επαναστάσεως».

Η «**Βελτίωσις**» της 10^{ης} Μαρτίου 1860:

«...Άπασα η πόλις επένθησε Η ενταύθα διαμονή του αφήκε καλās αναμνήσεις, δια τον χριστιανικόν βίον <του, ον διήγεν>. εκ του μισθού του, 100 δραχμάς <κατά μήνα, χριστιανικώ τρόπω,> εμοίραζεν εις τους πτωχούς, και ενδεείς συνέτρεχεν».

Η «**Αυγή**» των Αθηνών, 3 Μαρτίου 1860:

«Ο <ταγματάρχης της Χωροφυλακής> Δ<ημήτριος> Τζήνος, ο τοσούτον διακριθείς επί της καταδιώξεως της ληστείας, προσβληθείς εκ κεραυνοβόλου απόπληξίας εν Τριπόλει, ένθα είχε την έδραν του, απεβίωσεν.... Ο μακαρίτης <Τζήνος> ήτο γέννημα θρέμμα της Σιατίστης <της Μακεδονίας> και τα πρώτα γράμματα έμαθεν εις Βιέννην, αφ' όπου έδραμεν ενταύθα, όταν ήχησεν η σάλπιγξ της ελευθερίας, υπέρ ης ηγωνίσθη και εθυσίασε. Απέθανε δε, ως όλοι οι καθαυτό αγωνισταί, επί της ψάθης, ουδέ οβολόν αφήσας εις την ατυχή οικογένειάν του».

(Βλέπε Ν. Σ. Κτενιάδου, **Ιστορία της Ελληνικής Χωροφυλακής 1833-1933**, τεύχος Β΄, 1835-1843).

(Ζυγούρης Φίλιππος, **Ιστορικά σημειώματα περί Σιατίστης και λαογραφικά αυτής**, Σιάτιστα 2010, σελ.298).

